

kreditorerne. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis den usædvanlige indbetaling udgør hele det beløb, der er indbetalt på pensionsordningen.

Kan tilbagekøbsværdien af skyldnerens pensionsordning ikke dække det beløb, der burde indgå i gældssanerings sagen, finder Konkursrådet ikke, at bør rejses yderligere krav mod skyldneren i anledning af de foretagne indbetalinger.

4.2.2.7. Konkursrådet har endvidere overvejet, hvorledes *udbetalinger fra skyldnerens pensionsordninger*, der falder i afdragsperioden, skal behandles i forbindelse med udformningen af gældssaneringsbudgettet og dermed ved afgørelsen af, hvor meget skyldneren skal betale sine kreditorer. Ud fra et overordnet princip om, at forskellige pensionsordninger så vidt muligt skal behandles ens i gældssanerings sammenhæng, vil en regel om, at alle udbetalinger i afdragsperioden skal tilfalde kreditorerne, efter Konkursrådets opfattelse være uhensigtsmæssig.

Et opsparet pensionsbeløb skal således reelt dække skyldnerens behov længere end i den periode, hvor gældssanerings sagen løber. En fuldstændig inddragelse af udbetalingen fra en summaordning – f.eks. en kapitalpension, der kommer til udbetaling på én gang – vil derfor være efter Konkursrådets opfattelse være for vidtgående. En sådan regel vil samtidig skabe en ubalance i forhold til udbetalingerne fra en rateordning, hvoraf almindeligvis alene en del vil falde i afdragsperioden.

Konkursrådet finder på denne baggrund, at en regel om inddragelse af udbetalinger fra skyldnerens pensionsordninger bør udformes således, at udbetalinger fra en ratepension, der falder i afdragsperioden, inddrages i sagen som en almindelig indtægt, hvorimod en udbetaling fra en summaordning alene skal inddrages forholdsmæssigt, således at den kan behandles på samme måde som en rateordning – som erstatning for en lønindtægt.

Efter pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1, og § 11, stk. 1, skal en rateforsikring og en rateopsparing i pensionsøjemed indeholde bestemmelse om, at forsikringssummen udbetales i lige store rater over mindst 10 år. Konkursrådet finder på den baggrund, at en udbetalt summaordning i almindelighed bør inddrages i gældssanerings sagen med 10 procent for hvert af de år, der er tilbage af afdragsperioden fra udbetalingstidspunktet. Herved skabes der overensstemmelse mellem behandlingen af udbetalingerne fra forskellige pensionsordninger.

Eftersom skifteretten ikke vil kunne beregne afkastet på skyldnerens pensionsordning på tidspunktet

for kendelsen om gældssanering, bør afkastet i almindelighed ikke indgå i gældssanerings sagen.

For at hindre den åbenbare misbrugsmulighed, der ligger i, at en skyldner udskyder udbetalingstidspunktet for hele beløbet (kapitalpensioner) eller den første udbetaling (ratepensioner) til efter udløbet af gældssaneringsperioden, må det efter Konkursrådets opfattelse for at få gældssanering være en forudsætning for den skyldner, der har passeret, eller i afdragsperioden vil passere den alder, hvor man kan få ordningen helt eller delvist udbetalt, at udbetaling rent faktisk sker.

Ønsker en skyldner ikke at ændre det tidspunkt, hvor f.eks. første rate af en ratepension skal udbetales, til det tidspunkt, der efter lovgivningen og pensionsvilkårenes, er det tidligst mulige, må gældssanering efter Konkursrådets opfattelse i almindelighed nægtes, hvis skyldneren har nået eller når denne alder i afdragsperioden. Dette gælder dog kun i de tilfælde, hvor skyldnerens alder er den eneste betingelse for pensionsordningens udbetaling, og det kan således f.eks. ikke kræves, at skyldneren opsiges sit arbejde for at få udbetalt pensionen.

På samme måde bør det være en forudsætning for at få gældssanering, at den skyldner, der kan afkorte den periode, i hvilken en ratepension skal komme til udbetaling, rent faktisk foretager en sådan ændring, så pensionen f.eks. udbetales over 10 år i stedet for over 15 år.

4.2.2.8. Det er endvidere Konkursrådets opfattelse, at der på alle stadier af gældssanerings sagen så vidt muligt bør være *parallelitet* mellem reglerne om fastsættelse af skyldnerens budget og betingelserne for at meddele gældssanering, jf. konkurslovens § 197, for så vidt angår vurderingen af, hvilke indtægts- og udgiftsposter der bør medtages i gældssanerings sagen, dvs. at der ved vurderingen af, om skyldneren er håbløst forældet, alene skal medtages den del af skyldnerens formue, der vil kunne inddrages i gældssanerings sagen til fordeling blandt kreditorerne.

Dette princip bør også gælde for skyldnerens pensionsordninger, således at der ved vurderingen af den økonomiske betingelse efter konkurslovens § 197, stk. 1, alene skal medtages den del af pensionsordningen, der skal medtages ved beregningen af dividenden, dvs. den del af indbetalingerne, der skal inddrages i gældssanerings sagen til fordeling mellem kreditorerne, den del af udbetalingerne fra en summaordning, der forholdsmæssigt skal inddrages i sagen, samt den del af skyldnerens rateordninger, der kommer til ordinær udbetaling i afdragsperioden.

Fastholdes dette princip for en skyldners pensionsordninger, kan det betyde, at en skyldner, der reelt er